

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I den senere Tid er der i de Lejre m. v., hvori tyske Flygtninge i Danmark opholder sig, forekommet adskillige Tilfælde af Tyfus og Paratyfus, og Sundhedsstyrelsen har derfor henledt Indenrigsministeriets Opmærksomhed paa, at det for at forhindre Udbredelse af Smitte blandt Befolkningen efter Styrelsens Skøn vil være nødvendigt, at der tilvejebringes Lovhjemmel for Nedlæggelse af Forbud mod Badning paa saadanne Steder, hvor der paa Grund af nærliggende Kloakudløb eller af andre Grunde bestaar særlig Fare for Udbredelse af epidemiske Sygdomme ved Badning.

Sundhedsstyrelsen har ved et Cirkulære af 25. April 1945 henledt Embedslægernes Opmærksomhed paa, at Kloakudløb kan medføre Risiko for sundhedsfarlig Forurening af Vandet, og anmodet Embedslægerne om at overveje, hvorvidt det maatte anses for betimeligt at fraraade Badning ved visse Badesteder, eventuelt ved visse Vind- og Strømretninger. Navnlig efter at der er forekommet Tilfælde af Tyfus i forskellige Flygtningelejre, har saadanne Advarsler været udstedt forskellige Steder i Landet.

Indtil nu er der anmeldt nogle Hundrede Tilfælde af Tyfus og ca. 20 Tilfælde af Paratyfus blandt de tyske Flygtninge, og hertil kommer, at der blandt Flygtningene maa paaregnes at være et ikke ringe Antal sunde Baciludskillere. Derimod har man endnu ikke i Befolkningen konstateret nogen Stigning i Antallet af Tilfælde af Tyfus, Paratyfus el. lign. Sygdomme, men Sundhedsstyrelsen har udtalt, at Forurening fra Kloakudløb vil kunne give Anledning til Epidemier, hvis Badning ikke forbydes paa udsatte Steder.

Til § 1.

Ifølge Forslaget overlades det til de lokale Myndigheder at afgøre, hvorvidt der er Grund til at forbyde Badning. Afgørelsen er foreslaaet henlagt til Epidemikommisionerne, der i Kraft af deres Sammensætning, Arbejdsomraade og Kendskab til de lokale Forhold maa anses for bedst egnede til at træffe Afgørelsen. Navnlig for at forebygge Udbredelse af Tyfus og Paratyfus blandt Børn er det nødvendigt tillige at kunne forbyde Sopning, og Forbudet maa omfatte Badning og Sopning under enhver Form fra offentlige eller private Grunde, Badeanstalter o. lign. eller fra Baade og Skibe.

Til § 2.

I Medfør af Epidemiloven vil der, saa længe Tyfus m. v. ikke er inddraget under offentlig Behandling, normalt ikke være Adgang til at yde Godtgørelse for Tab, der vil opstaa som Følge af Forbud mod Badning, og i Almindelighed vil der efter Ministeriets Opfattelse ikke være tilstrækkelig Anledning til Ydelse af Erstatning. Da det imidlertid synes rimeligt, at der aabnes Mulighed for under ganske særlige Omstændigheder at yde Ejere eller Brugere af private Badeanstalter o. lign. en Billighedserstatning, har man stillet Forslag om, at Indenrigsministeren kan bemyndige Overepidemikommisionerne til under ganske særlige Forhold at fastsætte en passende Erstatning for Næringstab.

Til § 3.

Straffen for Overtrædelse af Forbud i Medfør af Lovens § 1 vil blive den samme som for Overtrædelse af Lovgivningen om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse iøvrigt.